

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

19. maj 2014

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 151/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 142 af 12.5.2014. 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 151/02

Sag C-314/12: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2014 — UPC Telekabel Wien GmbH mod Constantin Film Verleih GmbH og Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — informationssamfundet — direktiv 2001/29/EF — websted, der stiller cinematografiske værker til rådighed for almenheden uden samtykke fra rettighedshaverne af en med ophavsretten beslægtet rettighed — artikel 8, stk. 3 — begrebet »mellemmand, hvis tjenester anvendes af tredjemand til at krænke ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder« — internetudbydere — forbud over for en internetudbyder, hvormed denne forbydes at give sine kunder adgang til et websted — afvejning af grundlæggende rettigheder) 2

2014/C 151/03

Sag C-530/12 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. marts 2014 — Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) mod National Lottery Commission (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 52, stk. 2, litra c) — ugyldighedsbegæring støttet på en ældre ophavsret, der er erhvervet i medfør af national lovgivning — Harmoniseringskontorets anvendelse af national lovgivning — Unionens retsinstansers prøvelse ex officio). 3

2014/C 151/04	Sag C-565/12: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2014 — LCL Le Crédit Lyonnais, SA mod Fasih Kalhan (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'instance d'Orléans — Frankrig) (Forbrugerbeskyttelse — forbrugerkreditaftaler — direktiv 2008/48/EF — artikel 8 og 23 — forpligtelse for kreditgiveren til at efterprøve låntagerens kreditværdighed, inden der indgås en kontrakt — national bestemmelse, der fastsætter et krav om søgning i en database — fortabelse af retten til kontraktbestemte renter i tilfælde af tilsidesættelse af en sådan forpligtelse — sanktion, der er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning)	4
2014/C 151/05	Sag C-612/12 P: Domstolens dom (Femte Afdeling Afdeling) af 27. marts 2014 — Ballast Nedam NV mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — det nederlandske marked for vejanlægsbitumen — fastsættelse af bruttoprisen for vejanlægsbitumen — fastsættelse af en rabat til vejbygningsvirksomheder — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 27 — ret til forsvar — nedsættelse af bøden)	4
2014/C 151/06	Sag C-17/13: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. marts 2014 — Alpina River Cruises GmbH og Nicko Tours GmbH mod Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Søtransport — forordning (EØF) nr. 3577/92 — begrebet »cabotageejlads« — tjenesteydelser i form af krydstogter — krydstogt gennem den venetianske lagune og italiensk søterritorium samt ad Po-floden — afgang og ankomst i samme havn)	5
2014/C 151/07	Forenede sager C-151/13: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. marts 2013 — Le Rayon d'Or SARL mod Ministre de l'Économie et des Finances (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative d'appel de Versailles — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — beskatning — moms — anvendelsesområde — fastlæggelse af beskatningsgrundlaget — begrebet »tilskud, der er direkte forbundet med prisen« — den nationale sygeforsikringskasses betaling af et fast beløb til boinstitutioner for plejekrævende ældre)	6
2014/C 151/08	Sag C-265/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. marts 2014 — Emiliano Torralbo Marcos mod Korota SA og Fondo de Garantía Salarial (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social no 2 de Terrassa — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til effektive retsmidler — retsgebyrer ved iværksættelse af appel vedrørende social ret — gennemførelse af EU-retten — foreligger ikke — EU-retten anvendelsesområde — Domstolen ikke kompetent)	7
2014/C 151/09	Sag C-300/13: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 27. marts 2014 — Ayuntamiento de Benferri mod Consejería de Infraestructuras y Transporte og Iberdrola Distribución Eléctrica SAU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — anlæg af visse stærkstrømsluftledninger — udbygning af en elunderstation — projektet ikke underkastet en miljøvurdering)	7
2014/C 151/10	Sag C-322/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. marts 2014 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer mod Katerina Pokorná (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Bozen — Italien) (Unionsborgerskab — princippet om forbud mod forskelsbehandling — nationale bestemmelser om anvendelse af sprog i civilretlige sager)	8
2014/C 151/11	Sag C-64/14 P: Appel iværksat den 7. februar 2014 af Sven A. von Storch m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 10. december 2013 i sag T-492/12, Sven A. von Storch m.fl. mod Den Europæiske Centralbank	9
2014/C 151/12	Sag C-76/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Braşov t (Rumænien) den 12. februar 2014 — Mihai Manea mod Instituția Prefectului — județul Braşov — Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor	10
2014/C 151/13	Sag C-80/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 14. februar 2014 — Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), Mrs B. Wilson mod WW Realisation 1 Ltd (in liquidation), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills	10
2014/C 151/14	Sag C-85/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den 18. februar 2014 — KPN BV mod Autoriteit Consument en Markt (ACM), procesdeltager: UPC Nederland BV m.fl.	11

2014/C 151/15	Sag C-90/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Spanien) den 24. februar 2014 — Banco Grupo Cajatres S.A. mod María Mercedes Manjón Pinilla og arvefællæsskabet oprettet efter D Miguel Ángel Viana Gordejuela død.	12
2014/C 151/16	Sag C-93/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Spanien) den 26. februar 2014 — Miguel Angel Zurbano Belaza og Antonia Artieda Soria mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	13
2014/C 151/17	Sag C-117/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social nº 23 de Madrid (Spanien) den 11. marts 2014 — Grima Janet Nisttau Poclava mod Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)	14
2014/C 151/18	Sag C-123/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 14. marts 2014 — Itales OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite.	14
2014/C 151/19	Sag C-129/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Nürnberg (Tyskland) den 20. marts 2014 — Zoran Spasic mod Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg	15

Retten

2014/C 151/20	Forenede sager T-56/09 og T-73/09: Rettens dom af 27. marts 2014 — Saint-Gobain Glass France m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for autoglas — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — aftaler om markedsopdeling og udveksling af forretningsmæssigt følsomme oplysninger — forordning (EF) nr. 1/2003 — ulovlighedsindsigelse — bøder — anvendelse med tilbagevirkende kraft af retningslinjerne for beregning af bøder fra 2006 — omsætningsværdi — gentagelse — ekstrabeløb — tilregnelser af den ulovlige adfærd — bødens loft — koncernens samlede omsætning)	16
2014/C 151/21	Sag T-117/10: Rettens dom af 28. marts 2014 — Italien mod Kommissionen (EFRU — nedsættelse af finansiel støtte — det operative regionale program 2000-2006 for regionen Puglia (Italien) der henhører under mål nr. 1 — alvorlige mangler i drifts- og kontrolsystemerne, der kan medføre uregelmæssigheder af systemkarakter — partnerskabsprincip — proportionalitet — artikel 39, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/1999 — artikel 4, 8, 9 og 10 i forordning (EF) nr. 438/2001 — begrundelsespligt — manglende beføjelser)	17
2014/C 151/22	Sag T-47/12: Rettens dom af 27. marts 2014 — Intesa Sanpaolo mod KHIM — equinet Bank (EQUITER) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket EQUITER — det ældre EF-ordmærke EQUINET — relativ registreringshindring — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt).	17
2014/C 151/23	Sag T-133/12: Rettens dom af 2. april 2014 — Ben Ali mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien — indefrysning af midler — hjemmel — ejendomsret — artikel 17, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder — graduering af de tidsmæssige virkninger af en annullation — ansvar uden for kontraktforhold — intet materielt tab).	18
2014/C 151/24	Sag T-554/12: Rettens dom af 27. marts 2014 — Oracle America mod KHIM — Aava Mobile (AAVA MOBILE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket AAVA MOBILE — det ældre EF-ordmærke JAVA — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for en forbindelse — forbindelse mellem tegnene — omdømme — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009).	19
2014/C 151/25	Sag T-347/13: Rettens kendelse af 25. marts 2014 — Hav Hawe Hydraulik mod KHIM — HaWi Energietechnik (HAWI) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse).	19
2014/C 151/26	Sag T-690/13: Sag anlagt den 31. december 2013 — Invivo mod OLAF	20
2014/C 151/27	Sag T-91/14: Sag anlagt den 10. februar 2014 — Schniga mod CPVO — Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)	20

2014/C 151/28	Sag T-92/14: Sag anlagt den 10. februar 2014 — Schniga mod CPVO — Elaris (Gala Schnitzer)	21
2014/C 151/29	Sag T-104/14 P: Appel iværksat den 17. februar 2014 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 11. december 2013 i sag F-130/11, Verile og Gjergji mod Kommissionen . .	22
2014/C 151/30	Sag T-117/14: Sag anlagt den 17. februar 2014 — Cargill mod Rådet.	23
2014/C 151/31	Sag T-118/14: Sag anlagt den 17. februar 2014 — LDC Argentina mod Rådet	23
2014/C 151/32	Sag T-119/14: Sag anlagt den 18. februar 2014 — Carbio mod Rådet	24
2014/C 151/33	Sag T-128/14: Sag anlagt den 21. februar 2014 — Daimler mod Kommissionen	25
2014/C 151/34	Sag T-139/14: Sag anlagt den 19. februar 2014 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia mod Rådet	26
2014/C 151/35	Sag T-169/14: Sag anlagt den 17. marts 2014 — Ferring mod KHIM — Kora Corporation (Koragel) .	28
2014/C 151/36	Sag T-171/14: Sag anlagt den 20. marts 2014 — Léon Van Parys mod Kommissionen	28
2014/C 151/37	Sag anlagt den 20. marts 2014 — Nürburgringmod KHIM — Biedermann (Nordschleife) (Sag T-181/4)	29
2014/C 151/38	Sag T-187/14: Sag anlagt den 20. marts 2014 — Sonova Holding mod KHIM — Flex.	30
2014/C 151/39	Sag T-188/14: Sag anlagt den 20. marts 2014 — Grundig Multimedia mod KHIM (GentleCare)	30
2014/C 151/40	Sag T-191/14: Sag anlagt den 21. marts 2014 — Lubrizol France mod Rådet	31
2014/C 151/41	Sag T-193/14: Sag anlagt den 21. marts 2014 — Cristiano di Thiene mod KHIM — Nautica Apparel (AERONAUTICA).	32
2014/C 151/42	Sag T-194/14: Sag anlagt den 20. marts 2014 — Bristol Global mod KHIM — Bridgestone (AERO-STONE)	33
2014/C 151/43	Sag T-196/14: Sag anlagt den 24. marts 2014 — Swedish Match North Europe mod KHIM — Skruf Snus (pakker med mundsnustobak)	33
2014/C 151/44	Sag T-209/14: Sag anlagt den 31. marts 2014 — Bopp mod KHIM (gengivelse af en ottekantet grøn ramme).	34
2014/C 151/45	Sag T-542/13: Rettens kendelse af 25. marts 2014 — Nederlandene mod Kommissionen.	35

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2014/C 151/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 142 af 12.5.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 135 af 5.5.2014

EUT C 129 af 28.4.2014

EUT C 112 af 14.4.2014

EUT C 102 af 7.4.2014

EUT C 93 af 29.3.2014

EUT C 85 af 22.3.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2014 — UPC Telekabel Wien GmbH mod Constantin Film Verleih GmbH og Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-314/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — ophavsret og beslægtede rettigheder — informationssamfundet — direktiv 2001/29/EF — websted, der stiller cinematografiske værker til rådighed for almenheden uden samtykke fra rettighedshaverne af en med ophavsretten beslægtet rettighed — artikel 8, stk. 3 — begrebet »mellemmand, hvis tjenester anvendes af tredjemand til at krænke ophavsrettigheder eller beslægtede rettigheder« — internetudbyder — forbud over for en internetudbyder, hvormed denne forbydes at give sine kunder adgang til et websted — afvejning af grundlæggende rettigheder)

(2014/C 151/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UPC Telekabel Wien GmbH

Sagsøgte: Constantin Film Verleih GmbH og Wega Filmproduktionsgesellschaft mbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof — fortolkning af artikel 3, stk. 2, artikel 5, stk. 1 og artikel 5, stk. 2, litra b), samt af artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10) — websted, der muliggør ulovlig download af film — ret for indehaveren af ophavsrettighederne til én af filmene til at anmode en internetudbyder om at blokere adgangen for dennes kunder til dette særlige websted — muligheden for blokeringsforanstaltninger og disse foranstaltningers forholdsmæssige karakter

Konklusion

- 1) Artikel 8, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet skal fortolkes således, at en person, der uden rettighedshaverens tilladelse stiller beskyttede frembringelser til rådighed for almenheden på et websted som omhandlet i dette direktivs artikel 3, stk. 2, anvender internetudbyderens tjenester for de personer, der benytter sig af disse beskyttede frembringelser, idet internetudbyderen skal anses for at være en mellemmand som omhandlet i artikel 8, stk. 3, i direktiv 2001/29.

- 2) De i henhold til EU-retten anerkendte grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at det ved et retligt udstedt forbud forbydes en internetudbyder at give sine kunder adgang til et websted, der gør beskyttede frembringelser tilgængelige online uden rettighedshavernes tilladelse, når dette forbud ikke præciserer, hvilke foranstaltninger denne internetudbyder skal træffe, og når internetudbyderen kan undgå straf for en overtrædelse af det nævnte forbud ved at godtgøre, at han har truffet alle rimelige foranstaltninger, dog på den betingelse, for det første, at de trufne foranstaltninger ikke unødigt fratager internetbrugernes muligheden for at få retmæssig adgang til den foreliggende information, og for det andet, at disse foranstaltninger har til virkning, at de uberettigede benyttelser af de beskyttede frembringelser hindres eller i det mindste gøres vanskelige at gennemføre, og at de internetbrugere, der anvender adressaten for samme forbuds tjenester, i høj grad afholdes fra at benytte sig af disse frembringelser, der er stillet til deres rådighed under tilsidesættelse af den nævnte grundlæggende rettighed, hvilket det tilkommer de nationale myndigheder og retter at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 6.10.2012.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 27. marts 2014 — Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) mod National Lottery Commission

(Sag C-530/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 52, stk. 2, litra c) —
ugyldighedsbegæring støttet på en ældre ophavsret, der er erhvervet i medfør af national lovgivning —
Harmoniseringskontorets anvendelse af national lovgivning — Unionens retsinstansers prøvelse ex
officio)

(2014/C 151/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock og F. Mattina, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen: National Lottery Commission (ved advocate R. Cardas og barrister B. Brandreth)

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. september 2012 i sag T-404/10, National Lottery Commission mod KHIM, hvorved Retten annullerede afgørelsen truffet den 9. juni 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) om afslag på den klage, der var indgivet over annullationsafdelingens afgørelse, der tog den ugyldighedsbegæring, der var fremsat af Mediatek Italia og Giuseppe De Grégorio til følge — EF-figurmærke, der gengiver en hånd med to krydsede fingre og et smilende ansigt — artikel 53, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — en ældre ophavsret, der er beskyttet ved national lovgivning — bevisbyrde — Harmoniseringskontorets anvendelse af national lovgivning

Konklusion

- 1) Dommen, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 13. september 2012 i sag T-404/10, National Lottery Commission mod KHIM — Mediatek Italia og De Grégorio (Gengivelse af en hånd), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret, med henblik på at den træffer afgørelse om sagens realitet.
- 3) Afgørelsen om appelsagens omkostninger udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2014 — LCL Le Crédit Lyonnais, SA mod Fesih Kalhan (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal d'instance d'Orléans — Frankrig)

(Sag C-565/12) ⁽¹⁾

(Forbrugerbeskyttelse — forbrugerkreditaftaler — direktiv 2008/48/EF — artikel 8 og 23 — forpligtelse for kreditgiveren til at efterprøve låntagerens kreditværdighed, inden der indgås en kontrakt — national bestemmelse, der fastsætter et krav om søgning i en database — fortabelse af retten til kontraktbestemte renter i tilfælde af tilsidesættelse af en sådan forpligtelse — sanktion, der er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning)

(2014/C 151/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal d'instance d'Orléans

Parter i hovedsagen

Sagsøger: LCL Le Crédit Lyonnais, SA

Sagsøgt: Fesih Kalhan

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal d'instance d'Orléans — fortolkning af artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, sammenholdt med Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — pligten for kreditinstituttet til at undersøges låntagers solvens — krav om effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner i tilfælde af långivers manglende iagttagelse af denne forpligtelse — fortabelse af retten til kontraktbestemt rente — spørgsmål om lovligheden af långivers automatiske krav på renter efter loven, der forhøjes med en lovbestemt sats

Konklusion

Artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF skal fortolkes således, at den er til hinder for anvendelse af en national sanktionsordning, hvorefter en kreditgiver i tilfælde af dennes tilsidesættelse af forpligtelsen til forud for indgåelsen af en aftale at vurdere en låntagers kreditværdighed ved at søge i en relevant database, fortaber retten til kontraktbestemte renter, men fuldt ud har ret til lovbestemte renter, der forfalder fra tidspunktet for afsigelsen af en retsafgørelse, der pålægger låntageren at betale de skyldige beløb, idet de lovbestemte renter i øvrigt forhøjes med fem points, hvis låntageren ikke har betalt sin gæld inden for en frist på to måneder efter afsigelsen af retsafgørelsen, hvis den forelæggende ret fastslår, at de beløb, som kreditgiveren faktisk kan opkræve som følge af anvendelsen af sanktionen med fortabelse af retten til renter, i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede, som indebærer øjeblikkelig opkrævning af lånets restgæld på grund af låntagerens misligholdelse, ikke er betydeligt lavere end dem, kreditgiveren havde kunnet opkræve, hvis han havde overholdt sin forpligtelse til at efterprøve låntagerens kreditværdighed.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 09.02.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 27. marts 2014 — Ballast Nedam NV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-612/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — det nederlandske marked for vejanlægsbitumen — fastsættelse af bruttoprisen for vejanlægsbitumen — fastsættelse af en rabat til vejbygningsvirksomheder — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 27 — ret til forsvar — nedsættelse af bøden)

(2014/C 151/05)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: Ballast Nedam NV (ved advocaten A. Bosman og E. Oude Elferink)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Ronkes Agerbeek og P. Van Nuffel, som befuldmægtigede, bistået af avocat F. Tuytschaever)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 27. september 2012 i sag T-361/06, Ballast Nedam mod Kommissionen, hvorved Retten forkastede et søgsmål med påstand principalt om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig af 13. september 2006 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] (sag COMP/F/38 456 — Bitumen (Nederlandene)), for så vidt som den vedrører appellanten, og subsidiært dels en påstand om delvis annullation af den pågældende beslutning, for så vidt som den fastsætter varigheden af overtrædelsen vedrørende appellanten, dels en påstand om nedsættelse af den bøde, appellanten er blevet pålagt

Konklusion

- 1) Dommen i sagen Ballast Nedam mod Kommissionen (sag T-361/06) ophæves, for så vidt som den forkaster Ballast Nedam NV's anbringende om tilsidesættelse af artikel 27, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel [81 EF] og [82 EF] og af retten til forsvar under den administrative procedure, som førte til Kommissionens beslutning K(2006) 4090 endelig af 13. september 2006 om en procedure i henhold til artikel [81 EF] (sag COMP/F/38 456 — Bitumen (NL)).
- 2) Artikel 1, litra a), i beslutning K(2006) 4090 endelig annulleres, for så vidt som den vedrører den af Ballast Nedam NV begåede overtrædelse af artikel 81 EF i perioden fra den 21. juni 1996 til den 30. september 2000.
- 3) Artikel 2, litra a), i beslutning K(2006) 4090 endelig annulleres, for så vidt som Ballast Nedam NV's bøde herved fastsættes til 4,65 mio. EUR.
- 4) Den bøde, som Ballast Nedam NV solidarisk er blevet pålagt i artikel 2, litra a), i beslutning K(2006) 4090 endelig, fastsættes til 3,45 mio. EUR.
- 5) Europa-Kommissionen betaler samtlige omkostninger forbundet med denne appelsags behandling.
- 6) Hver part bærer sine egne omkostninger i sagen i første instans.

(¹) EUT C 71 af 9.3.2013.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 27. marts 2014 — Alpina River Cruises GmbH og Nicko Tours GmbH mod Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-17/13) (¹)

(Søtransport — forordning (EØF) nr. 3577/92 — begrebet »cabotagesejlads« — tjenesteydelser i form af krydstogter — krydstogt gennem den venetianske lagune og italiensk søterritorium samt ad Po-floden — afgang og ankomst i samme havn)

(2014/C 151/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Alpina River Cruises GmbH og Nicko Tours GmbH

Sagsøgt: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364, s. 7) — anvendelsesområde — begrebet cabotagesejlads — krydstogt — passagerers afgang og ankomst i samme havn efter anløb i andre havne

Konklusion

En tjenesteydelse inden for søtransport i form af et krydstogt, der begynder og afsluttes med de samme passagerer i den samme havn i den medlemsstat, hvor det gennemføres, er omfattet af begrebet »cabotagesejlads« som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads).

⁽¹⁾ EUT C 86 af 23.3.2013.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. marts 2013 — Le Rayon d'Or SARL mod Ministre de l'Économie et des Finances (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative d'appel de Versailles — Frankrig)

(Forenede sager C-151/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — beskatning — moms — anvendelsesområde — fastlæggelse af beskatningsgrundlaget — begrebet »tilskud, der er direkte forbundet med prisen« — den nationale sygeforsikringskasses betaling af et fast beløb til boinstitutioner for plejekrævende ældre)

(2014/C 151/07)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative d'appel de Versailles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Le Rayon d'Or SARL

Sagsøgt: Ministre de l'Économie et des Finances

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour administrative d'appel de Versailles — fortolkning af artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, (EFT L 145 s. 1) som er gentaget i artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 s. 1) — momsens anvendelsesområde — tilskud som er direkte forbundet med prisen på plejeydelser — indbefattelse af »faste plejetillæg« der udbetales af sygeforsikringen til institutioner, der tilbyder indkvartering til plejekrævende ældre

Konklusion

Artikel 11, punkt A, stk. 1, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, og artikel 73 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at en forud fastsat betaling såsom det i hovedsagen omhandlede »faste plejebeløb« udgør modværdien for de plejeydelser, som en boinstitution for plejekrævende ældre mod vederlag leverer til sine beboere, og dermed er omfattet af merværdiafgiftens anvendelsesområde

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.06.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. marts 2014 — Emiliano Torralbo Marcos mod Korota SA og Fondo de Garantía Salarial (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social no 2 de Terrassa — Spanien)

(Sag C-265/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 47 — adgang til effektive retsmidler — retsgebyrer ved iværksættelse af appel vedrørende social ret — gennemførelse af EU-retten — foreligger ikke — EU-rettens anvendelsesområde — Domstolen ikke kompetent)

(2014/C 151/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social no 2 de Terrassa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Emiliano Torralbo Marcos

Sagsøgt: Korota SA og Fondo de Garantía Salarial

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Social de Terrassa — fortolkning af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EFT 2000 C 364, s. 1) og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (kodificeret udgave) (EUT L 283, s. 36) — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — national lovgivning, der betinger anlæggelse af søgsmål af betaling af retsafgifter — den nationale rets beføjelser — anvendelse inden for det socialpolitiske område — arbejdsgiverens insolvens

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare de spørgsmål, der er blevet forelagt af Juzgado de lo Social no 2 de Terrassa (Spanien).

⁽¹⁾ EUT C 207 af 20.7.2013.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 27. marts 2014 — Ayuntamiento de Benferri mod Consejería de Infraestructuras y Transporte og Iberdrola Distribución Eléctrica SAU (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — Spanien)

(Sag C-300/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — anlæg af visse stærkstrømsluftledninger — udbygning af en elunderstation — projektet ikke underkastet en miljøvurdering)

(2014/C 151/09)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ayuntamiento de Benferri

Sagsøgte: Consejería de Infraestructuras y Transporte og Iberdrola Distribución Eléctrica SAU

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana — fortolkning af punkt 20 i bilag I og punkt 3, litra b), i bilag II til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), som ændret ved direktiv 97/11/EF (EFT L 73, s. 5) — anlæg af stærkstrømsluftledninger med en spænding på mindst 220 kV og en længde på over 15 km — begreb — projekt vedrørende udvidelse af en elunderstation uafhængigt af den eksisterende luftledning — national lovgivning, der ikke fastsætter, at nævnte projekt skal underkastes en miljøvurdering.

Konklusion

Bestemmelserne i punkt 20 i bilag I og punkt 3, litra b), i bilag II til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, skal fortolkes således, at et projekt som det i hovedsagen omhandlede, der kun vedrører en udvidelse af en transformatorstation, ikke som sådant indgår i de projekter, som disse bestemmelser vedrører, medmindre denne udvidelse udgør en del af anlægget af stærkstrømsluftledninger, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 3.8.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 27. marts 2014 — Ulrike Elfriede Grauel Rüffer mod Katerina Pokorná (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Bozen — Italien)

(Sag C-322/13) ⁽¹⁾

(Unionsborgerskab — princippet om forbud mod forskelsbehandling — nationale bestemmelser om anvendelse af sprog i civilretlige sager)

(2014/C 151/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Bozen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ulrike Elfriede Grauel Rüffer

Sagsøgt: Katerina Pokorná

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Bolzano/Landesgericht Bozen — fortolkning af artikel 18 og 21 TEUF — ikke-forskelsbehandling og unionsborgerskab — sprogordning, der finder anvendelse i civilretlige sager — undtagelse til fordel for egne statsborgere — udvidelse af denne undtagelse til EU-statsborgere, der befinder sig i den samme situation som egne statsborgere

Konklusion

Artikel 18 TEUF og 21 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter retten til i civilretlige sager, der verserer for de retsinstanser i en medlemsstat, som er etableret i en territorial enhed, der er fastlagt af denne stat, at benytte et andet sprog end nævnte stats officielle sprog alene tilkommer statsborgere i denne stat, som har bopæl i samme territoriale enhed.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 3.8.2013.

Appel iværksat den 7. februar 2014 af Sven A. von Storch m.fl. til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Første Afdeling) den 10. december 2013 i sag T-492/12, Sven A. von Storch m.fl. mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-64/14 P)

(2014/C 151/11)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Sven A. von Storch m.fl. (ved Rechtsanwalt M.C. Kerber og Rechtsanwältin B. von Storch)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens kendelse af 10. december 2013 i sagen T-492/12 ophæves.
- Appellanternes påstande i stævningen af 11. november 2012 tages til følge af Den Europæiske Unions Domstol.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger i henhold til artikel 122, stk. 1, i Domstolens procesreglement.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det er appellanternes opfattelse, at kendelsen truffet af Den Europæiske Unions Ret den 10. december 2013 i sag T-492/12 er behæftet med en retlig fejl af følgende grunde:

1. Da ordlyden af ECB's afgørelser af 6. september 2012 om en række tekniske karakteristika for Outright Monetary Transactions udført af Eurosystemet på de sekundære statsobligationsmarkeder og om yderligere foranstaltninger til at sikre tilgængeligheden af sikkerhed med henblik på at opretholde modparternes adgang til Eurosystemets likviditetstilførende operationer, samt
 - subsidiært ECB's retningslinje 2012/641/EU af 10. oktober 2012 om ændring af retningslinje ECB/2012/18 om yderligere midlertidige foranstaltninger vedrørende Eurosystemets refinansieringstransaktioner og belånbar sikkerhed ⁽¹⁾ har retsvirkning, kan afgørelserne gøres til genstand for søgsmål. Om en retsakt er bindende, vurderes henset til fast retspraksis på grundlag af artikel 19 TEUF i forhold til dens formål.
2. Det følger af ordlyden af de anfægtede afgørelser, at appellanterne er umiddelbart og individuelt berørt heraf, selv om afgørelserne ikke er direkte rettet mod dem.
3. Kendelsen af 10. december 2013 er behæftet med en retlig fejl, idet Retten antog ECB's argumentation, hvorefter afgørelserne ikke havde nogen virkning for borgernes retsstilling. Retten ignorerede ligeledes, at afgørelserne faktisk har vidtrækkende konsekvenser for værdipapirmarkederne og navnlig emission af statsgæld, hvilket netop var ECB's hensigt.
4. Kendelsen af 10. december 2013 er behæftet med en retlig fejl, idet Retten lod appellanternes søgsmålskompetence være afhængig af ECB's faktiske indsats, eller af senere, konkrete transaktioner, som appellanterne ikke havde kendskab til i det konkrete tilfælde, uafhængigt af at det ikke faktisk var muligt eventuelt at ophæve værdipapirkøbet.
5. Kendelsen af 10. december 2013 er behæftet med en retlig fejl, idet Retten tilsidesatte appellanternes ret til en effektiv retsbeskyttelse, som er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950. Navnlig har muligheden for legalitetsprøvelse i medfør af artikel 277 TEUF, som Retten henviste til, under ingen omstændigheder samme retsvirkning som et søgsmål i medfør af artikel 263, stk. 4, TEUF.

⁽¹⁾ EUT L 284, s. 14

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Braşov t (Rumænien) den 12. februar 2014 — Mihai Manea mod Instituția Prefectului — județul Braşov — Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

(Sag C-76/14)

(2014/C 151/12)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Braşov

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mihai Manea

Sagsøgt: Instituția Prefectului — județul Braşov — Serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Henset til bestemmelserne i lov nr. 9/2012 og til genstanden for den afgift, der er fastsat i nævnte lov, skal artikel 110 TEUF da fortolkes således, at den er til hinder for, at en EU-medlemsstat indfører en afgift på forurenende emissioner, der finder anvendelse på alle udenlandske motorkøretøjer, når de registreres i denne stat, idet afgiften ligeledes finder anvendelse ved overdragelse af ejendomsretten til et nationalt motorkøretøj, med undtagelse af tilfælde hvor en sådan afgift eller en lignende afgift allerede er blevet betalt?
- 2) Henset til bestemmelserne i lov nr. 9/2012 og til genstanden for den afgift, der er fastsat i nævnte lov, skal artikel 110 TEUF da fortolkes således, at den er til hinder for, at en EU-medlemsstat indfører en afgift på forurenende emissioner, der finder anvendelse på alle udenlandske motorkøretøjer, når de registreres i denne stat, idet denne afgift for så vidt angår nationale motorkøretøjer først skal betales, når ejendomsretten hertil overdrages, hvilket medfører, at et udenlandsk køretøj kun kan anvendes, såfremt afgiften er betalt, mens et nationalt køretøj kan anvendes tidsubegrænset, uden at afgiften betales, frem til det tidspunkt, hvor ejendomsretten til et sådant køretøj overdrages, såfremt der sker en sådan overdragelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Det Forenede Kongerige) den 14. februar 2014 — Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), Mrs B. Wilson mod WW Realisation 1 Ltd (in liquidation), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

(Sag C-80/14)

(2014/C 151/13)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Union of Shop, Distributive and Allied Workers (USDAW), Mrs B. Wilson

Sagsøgte: WW Realisation 1 Ltd (in liquidation), Ethel Austin Ltd, Secretary of State for Business, Innovation and Skills

Præjudicielle spørgsmål

- 1) (a) Henviser sætningsleddet »mindst 20« i artikel I, stk. 1, litra a), nr. ii), i [direktivet] til antallet af afskedigelser i alle arbejdsgiverens virksomheder ⁽¹⁾, som foretages inden for en periode på 90 dage, eller henviser det til antallet af afskedigelser i hver enkelt virksomhed?

- (b) Såfremt artikel 1, stk. 1, litra a), nr. ii), henviser til antallet af afskedigelser i hver enkelt virksomhed, hvad forstås da ved udtrykket »virksomhed«? I særdeleshed skal udtrykket »virksomhed« forstås som hele den relevante detailhandelsvirksomhed som en enkelt økonomisk enhed eller en del af den virksomhed, der påtænker at foretage afskedigelserne, snarere end den enhed, som arbejdstageren er placeret i for at udøve sit hverv, såsom hver enkelt forretning?
- 2) I tilfælde, hvor en arbejdstager rejser et krav om beskyttende erstatning mod en privat arbejdsgiver, kan medlemsstaten da støtte ret på eller påberåbe sig den omstændighed, at direktivet ikke giver anledning til rettigheder med direkte virkning imod en arbejdsgiver under følgende omstændigheder:
- (i) den private arbejdsgiver ville, hvis ikke det havde været for medlemsstatens undladelse af at implementere direktivet korrekt, være forpligtet til at betale beskyttende erstatning til arbejdstageren som følge af arbejdsgiverens undladelse af at indlede konsultation i overensstemmelse med direktivet, og
- (ii) medlemsstaten, i tilfælde hvor arbejdsgiveren er insolvent, og denne pålægges at betale beskyttende erstatning og ikke betaler erstatningen, og der indgives en anmodning til medlemsstaten, selv bliver ansvarlig for enhver betaling af beskyttende erstatning til arbejdstageren i medfør af national lovgivning, som implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens⁽²⁾, under iagttagelse af enhver begrænsning af ansvaret for medlemsstatens garantiinstitution i medfør af [2008-direktivet] artikel 4?»

⁽¹⁾ EFT L 225 s. 16.

⁽²⁾ EFT L 283 s. 36.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Nederlandene) den 18. februar 2014 — KPN BV mod Autoriteit Consument en Markt (ACM), procesdeltager: UPC Nederland BV m.fl.

(Sag C-85/14)

(2014/C 151/14)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KPN BV

Sagsøgt: Autoriteit Consument en Markt (ACM)

Procesdeltager: UPC Nederland BV, UPC Nederland Business BV, Tele2 Nederland BV og BT Nederland BV

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det efter forsyningspligtdirektivets⁽¹⁾ artikel 28 tilladt, at der pålægges en takstregulering, uden at det af en markedsanalyse er fremgået, at en part har en stærk markedsposition med hensyn til den regulerede tjeneste, mens det uden videre er teknisk muligt at foretage grænseoverskridende opkald til ikke-geografiske numre, og den eneste hindring for adgang til disse numre består i, at der anvendes takster, hvorefter et opkald til et ikke-geografisk nummer er dyrere end et opkald til et geografisk nummer?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, ser den forelæggende ret sig stillet over for de følgende to spørgsmål:
- a. Gælder beføjelsen til takstregulering også, såfremt højere takster kun har en begrænset virkning på mængden af opkald til ikke-geografiske numre?

- b. I hvilket omfang kan de nationale retter stadig afgøre, om en i henhold til forsyningspligtdirektivets artikel 28 nødvendig takstregulering ikke er uforholdsmæssigt bebyrdende for transitudbyderen i forhold til de formål, der forfølges hermed?
3. Lader forsyningspligtdirektivets artikel 28, stk. 1, den mulighed stå åben, at de i denne bestemmelse omhandlede foranstaltninger udfærdiges af en anden myndighed end den nationale tilsynsmyndighed, som udøver den i adgangsdirektivets ⁽²⁾ artikel 13, stk. 1, nævnte beføjelse, og at sidstnævnte myndighed kun har kompetencen til at håndhæve dem?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7.3.2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet) (EFT L 108, s. 51).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7.3.2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet) (EFT L 108, s. 7).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Spanien) den 24. februar 2014 — Banco Grupo Cajatres S.A. mod María Mercedes Manjón Pinilla og arvefællæsskabet oprettet efter D Miguel Ángel Viana Gordejuela død

(Sag C-90/14)

(2014/C 151/15)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banco Grupo Cajatres S.A.

Sagsøgte: María Mercedes Manjón Pinilla og arvefællæsskabet oprettet efter D Miguel Ángel Viana Gordejuela død

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler ⁽¹⁾ til hinder for en bestemmelse som den anden overgangsbestemmelse i Ley 1/2013 af 14. maj, der fastsætter, at morarentesatsen skal nedsættes i alle tilfælde, uanset om kontraktvilkåret om morarenter oprindelig var ugyldigt, fordi det var urimeligt?
- 2) Er artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 til hinder for en national bestemmelse som artikel 114 i Ley Hipotecaria, der alene giver den nationale ret mulighed for ved vurderingen af, om et kontraktvilkår om morarenter er urimeligt, at efterprøve, om den aftalte rentesats overstiger en sats, der er tre gange højere end den lovbestemte rentesats, og ingen andre omstændigheder?
- 3) Er artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13 til hinder for en national bestemmelse som LEC's artikel 693, hvorefter der kan kræves førtidig tilbagebetaling af det fulde lånebeløb på grund af misligholdelse af tre månedlige ydelser uden at tage hensyn til andre faktorer såsom lånets varighed og størrelse eller andre relevante omstændigheder, og hvorefter muligheden for at undgå konsekvenserne af nævnte førtidige ophævelse afhænger af kreditors vilje, undtagen i de tilfælde, hvor lånet er sikret ved pant i debitors sædvanlige bolig?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Navarra (Spanien) den 26. februar 2014 — Miguel Angel Zurbano Belaza og Antonia Artieda Soria mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Sag C-93/14)

(2014/C 151/16)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Navarra

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Miguel Angel Zurbano Belaza og Antonia Artieda Soria

Sagsøgt: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Såfremt en bank i 2009 har fremsat et krav som led i gennemførelsen af et obligationsretligt søgsmål med påstand om inddrivelse af det beløb, der anses for skyldigt af dens kunder efter en tvangsauktion over de belånte ejendomme, finder direktiv 93/13 ⁽¹⁾ anvendelse med henblik på at undersøge kontraktvilkårene i en aftale om realkreditlån underskrevet i 1986, når der tages hensyn til, at såvel den tredje tvangsauktion (19.7.1993) som afgørelsen fra førsteinstansretten om godkendelse af renteopkrævningen (3.7.2000) og af den endelige overdragelse af de bortauktionerede ejendomme (18.7.2000) ligger efter offentliggørelsen af nævnte direktiv?
- 2) Såfremt en bank i 2009 har fremsat et krav som led i gennemførelsen af et obligationsretligt søgsmål med påstand om inddrivelse af det beløb, der anses for skyldigt af dens kunder efter en tvangsauktion over de belånte ejendomme, skal den nationale ret fortolke artikel 10 i lov nr. 26/1984 i lyset af direktiv 93/13 under hensyn til, at såvel den tredje tvangsauktion (19.7.1993) som afgørelsen fra førsteinstansretten om godkendelse af renteopkrævningen (3.7.2000) og af den endelige overdragelse af de bortauktionerede ejendomme (18.7.2000) ligger efter offentliggørelsen af nævnte direktiv?
- 3) Påvirker den ufravigelige karakter af regel 12 i artikel 131 i ley hipotecaria med henblik på den udelukkelse, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, i direktiv 1993/13, udelukkende den fremgangsmåde, der skal følges ved den tredje tvangsauktion, som foretages af kreditor som led i et søgsmål om tinglige rettigheder, men er ikke til hinder for, at den nationale ret, når kreditor efterfølgende indleder et obligationsretligt søgsmål, undersøger, om metoden til beregning af det krævede beløb er i overensstemmelse med fællesskabsretten?
- 4) Er det i strid med de EU-retlige bestemmelser vedrørende forbrugerbeskyttelse (artikel 3 og 4 i direktiv 93/13), at en bank, efter en tvangsauktion over de belånte ejendomme og deres overdragelse til en »latterlig« pris, efterfølgende indleder et obligationsretligt søgsmål mod sine kunder, når der tages hensyn til denne »latterlige« pris, der dengang blev budt for de bortauktionerede ejendomme ved fastsættelsen af den opkrævede skyld?
- 5) Hvis en bank i 2009 indleder et obligationsretligt søgsmål med krav om betaling af det beløb, som anses for skyldigt af dens kunder efter tvangsauktionen over de belånte ejendomme, som den fik overdraget til en »latterlig« pris, er det da i strid med det generelle ligebehandlingsprincip ikke at tage hensyn til de lovændringer, der er gennemført ved lov nr. 1/2000 og nr. 4/2011?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid (Spanien) den 11. marts 2014 — Grima Janet Nisttauz Poclava mod Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

(Sag C-117/14)

(2014/C 151/17)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 23 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grima Janet Nisttauz Poclava

Sagsøgt: Jose María Ariza Toledano (Taberna del Marqués)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national lovgivning, der bestemmer, at en tidsubegrænset arbejdskontrakt til støtte for iværksættere skal indeholde en prøvetid på et år, hvorunder arbejdsgiveren frit kan opsige arbejdstageren, i strid med EU-retten og forenelig med den grundlæggende ret, der er sikret ved artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽¹⁾?
- 2) Krænker prøvetiden på et år i den tidsubegrænsede arbejdskontrakt til støtte for iværksættere formålet med og bestemmelserne — § 1 og 3 — i direktiv 1999/70/EF om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse ⁽²⁾, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP?

⁽¹⁾ EUT 2000 C 364, s. 1

⁽²⁾ EFT L 175 s. 43.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad — Varna (Bulgarien) den 14. marts 2014 — Itales OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Sag C-123/14)

(2014/C 151/18)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Itales OOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 168 i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem fortolkes således, at såfremt der sælges varer til tredjemand, opstår der ved købet af varerne ret til fradrag for indgående moms, selv om der mangler beviser for, at den forudgående leverandør har besiddet varer af samme art?

- 2) Er en forvaltningspraksis som den, der anvendes af Natsionalnata agentsia za prihodite (det nationale agentur for indtægter), i overensstemmelse med direktivet og retspraksis vedrørende dettes fortolkning, idet afgiftspligtige i henhold til Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (momsloven) efter denne praksis nægtes ret til fradrag for indgående moms, når der ikke er bevis for varens oprindelse, uden at der gives udtryk for mistanke om medvirken til afgiftsunddragelse og/eller henvises til objektive omstændigheder, på grundlag af hvilke det kan fastslås, at den afgiftspligtige vidste eller burde vide, at den transaktion, for hvilken fradragsretten for indgående moms gøres gældende, var et led i en afgiftsunddragelse?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Nürnberg (Tyskland) den 20. marts 2014 — Zoran Spasic mod Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

(Sag C-129/14)

(2014/C 151/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Nürnberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zoran Spasic

Sagsøgt: Generalstaatsanwaltschaft Nürnberg

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen ⁽¹⁾ forenelig med artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som den gør forbuddet mod dobbelt strafforfølgning betinget af, at sanktionen, i tilfælde af domfældelse, er fuldbyrdet, er ved at blive fuldbyrdet eller ikke længere kan kræves fuldbyrdet efter den dømmende kontraherende parts lovgivning?
- 2) Er den nævnte betingelse i artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen også opfyldt, såfremt kun en del (i det foreliggende tilfælde: bøden) af en sanktion bestående af to selvstændige dele (i det foreliggende tilfælde: frihedsstraf og bøde), der er blevet pålagt i domsstaten, er fuldbyrdet?

⁽¹⁾ EFT 2000 OL 239, s. 19.

RET TEN

Rettens dom af 27. marts 2014 — Saint-Gobain Glass France m.fl. mod Kommissionen

(Forenede sager T-56/09 og T-73/09) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for autoglas — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — aftaler om markedsopdeling og udveksling af forretningsmæssigt følsomme oplysninger — forordning (EF) nr. 1/2003 — ulovlighedsindsigelse — bøder — anvendelse med tilbagevirkende kraft af retningslinjerne for beregning af bøder fra 2006 — omsætningsværdi — gentagelse — ekstrabeløb — tilregning af den ulovlige adfærd — bødens loft — koncernens samlede omsætning)

(2014/C 151/20)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Saint-Gobain Glass France SA (Courbevoie, Frankrig), Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG (Aachen, Tyskland), Saint-Gobain Sekurit France SAS (Thourotte, Frankrig) (først ved advokaterne B. van de Walle de Ghelcke, B. Meyring, E. Venot og M. Guillaumond, derefter ved advokaterne B. Van de Walle de Ghelcke, B. Meyring og E. Venot) (sag T-56/09) og Compagnie de Saint-Gobain SA (Courbevoie) (ved advokaterne P. Hubert og E. Durand) (sag T-73/09)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer og N. von Lingen, derefter ved A. Bouquet, F. Castillo de la Torre, M. Kellerbauer og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Karlsson og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstande om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 6815 endelig af 12. november 2008 om en procedure efter artikel 81 [EF] og artikel 53 i EØS-aftalen (Sag COMP/39 125 — autoglas) som ændret ved Kommissionens beslutning K(2009) 863 endelig af 11. februar 2009, og ved afgørelse K(2013) 1118 endelig af 28. februar 2013, for så vidt som den vedrører sagsøgerne, samt subsidiært påstand om annullation af denne beslutnings artikel 2 for så vidt som den pålægger sagsøgerne en bøde, og endnu mere subsidiært påstande om nedsættelse af denne bødes størrelse.

Konklusion

1. Sag T-56/09 og T-73/09 forenes med henblik på dommen.
2. Størrelsen af den bøde, der er pålagt Saint-Gobain Glass France SA, Saint-Gobain Sekurit Deutschland GmbH & Co. KG, Saint-Gobain Sekurit France SAS og Compagnie de Saint-Gobain SA sammen og til solidarisk hæftelse ved artikel 2, litra b), i Kommissionens beslutning K(2008) 6815 endelig af 12. november 2008 om en procedure efter 81 [EF] og artikel 53 i EØS-aftalen (sag COMP/39 125 — autoglas) som ændret ved Kommissionens beslutning K(2009) 863 endelig af 11. februar 2009, og ved afgørelse K(2013) 1118 endelig af 28. februar 2013, fastsættes til 715 mio. EUR.
3. I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
4. Hver part bærer sine egne omkostninger med undtagelse af Rådet for Den Europæiske Union, hvis omkostninger betales af Saint-Gobain Glass France, Saint-Gobain Sekurit Deutschland og Saint-Gobain Sekurit France.

⁽¹⁾ EUT C 90 af 18.4.2009.

Rettens dom af 28. marts 2014 — Italien mod Kommissionen(Sag T-117/10) ⁽¹⁾

(EFRU — nedsættelse af finansiel støtte — det operative regionale program 2000-2006 for regionen Puglia (Italien) der henhører under mål nr. 1 — alvorlige mangler i drifts- og kontrolsystemerne, der kan medføre uregelmæssigheder af systemkarakter — partnerskabsprincip — proportionalitet — artikel 39, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1260/1999 — artikel 4, 8, 9 og 10 i forordning (EF) nr. 438/2001 — begrundelsespligt — manglende beføjelser)

(2014/C 151/21)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Steiblytė og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 10350 endelig af 22. december 2009 vedrørende nedsættelse af finansiel støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, som oprindeligt blev indrømmet Italien i henhold til Kommissionens beslutning K(2000) 2349 af 8. august 2000 om godkendelse af det regionale operative program POR Puglia for perioden 2000-2006 under mål nr. 1.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 5.6.2010.

Rettens dom af 27. marts 2014 — Intesa Sanpaolo mod KHIM — equinet Bank (EQUITER)(Sag T-47/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket EQUITER — det ældre EF-ordmærke EQUINET — relativ registreringshindring — reel brug af det ældre varemærke — artikel 42, stk. 2, i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt)

(2014/C 151/22)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Intesa Sanpaolo SpA (Turin, Italien) (ved advokaterne P. Pozzi, G. Ghisletti og F. Braga)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: equinet Bank AG (Frankfurt-am-Main, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 6. oktober 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2101/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem equinet Bank AG og Intesa Sanpaolo SpA.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 6. oktober 2011 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2101/2010-1) annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Intesa Sanpaolo SpA.

⁽¹⁾ EUT C 109 af 14.4.2012.

Rettens dom af 2. april 2014 — Ben Ali mod Rådet

(Sag T-133/12) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien — indefrysning af midler — hjemmel — ejendomsret — artikel 17, stk. 1, i chartret om grundlæggende rettigheder — graduering af de tidsmæssige virkninger af en annulation — ansvar uden for kontraktforhold — intet materielt tab)

(2014/C 151/23)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Frankrig) (ved advokat A. de Saint Remy)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved G. Étienne og S. Kuriakopoulou, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved É. Cujo og M. Konstantinidis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels påstand om annulation af Rådets afgørelse 2012/50/FUSP af 27. januar 2012, om ændring af afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien (EUT L 27, s. 11), for så vidt som denne afgørelse vedrører sagsøgeren, dels påstand om betaling af erstatning.

Konklusion

- 1) Bilaget til Rådets afgørelse 2011/72/FUSP af 31. januar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien, som ændret ved Rådets gennemførelsesafgørelse 2011/79/FUSP af 4. februar 2011 om gennemførelse af afgørelse 2011/72 annulleres for så vidt som dette bilag blev forlænget ved Rådets afgørelse 2012/50/FUSP af 27. januar 2012, om ændring af afgørelse 2011/72, og for så vidt som det nævner Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Alis navn.
- 2) Virkningerne af bilaget til afgørelse 2011/72, som ændret ved gennemførelsesafgørelse 2011/79, og forlænget ved afgørelse 2012/50, i forhold til Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali opretholdes indtil udløbet af appelfristen for denne dom eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, indtil stadfæstelsen eller ophævelsen af denne dom.
- 3) I øvrigt afvises sagen.
- 4) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali afholdte omkostninger.
- 5) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 9.6.2012.

Rettens dom af 27. marts 2014 — Oracle America mod KHIM — Aava Mobile (AAVA MOBILE)(Sag T-554/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket AAVA MOBILE — det ældre EF-ordmærke JAVA — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for en forbindelse — forbindelse mellem tegnene — omdømme — manglende lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009)

(2014/C 151/24)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Oracle America, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Graf og T. Heydn)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved F. Mattina og P. Bullock, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Aava Mobile Oy (Oulu, Finland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. oktober 2012 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1205/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Oracle America, Inc. og Aava Mobile Oy

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Oracle America, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 2.3.2013.

Rettens kendelse af 25. marts 2014 — Hav Hawe Hydraulik mod KHIM — HaWi Energietechnik (HAWI)(Sag T-347/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagetagelse af registreringsansøgningen — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2014/C 151/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Hawe Hydraulik SE (München, Tyskland) (ved advokaterne G. Würtenberger og R. Kunze)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Poch, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: HaWi Energietechnik AG (Eggenfelden, Tyskland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 26. april 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1690/2012-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Hawe Hydraulik SE og HaWi Energietechnik AG.

Konklusion

- 1) *Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Hawe Hydraulik SE bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) afholdte omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Sag anlagt den 31. december 2013 — Invivo mod OLAF**(Sag T-690/13)**

(2014/C 151/26)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Invivo Ltd (Abinsk, Rusland) (ved advokat T. Huopainen)*Sagsøgt:* Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)**Sagsøgerens påstande**

- Der foretages en prøvelse af lovligheden af den af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) udviste passivitet i sag OF/2013/0902, efter at kontoret af sagsøgeren er blevet opfordret til at handle.
- Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) tilpligtes at handle.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et anbringende, hvorefter der foreligger passivitet på grundlag af artikel 265 TEUF, idet der er tale om EU's finansielle interesser som omhandlet i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1073/1999 ⁽¹⁾, når det nationale organ, der yder støtten, modtager størstedelen af sine midler fra EU, og når der er juridiske personer fra mindst to medlemsstater, som er involveret i det angivelige misbrug.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25.5.1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136, s. 1).

Sag anlagt den 10. februar 2014 — Schniga mod CPVO — Brookfield New Zealand (Gala Schnitzer)**(Sag T-91/14)**

(2014/C 151/27)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Schniga GmbH (Bolzano, Italien) (ved advokaterne G. Würtenberger og R. Kunze)*Sagsøgt:* EF-Sortsmyndigheden (CPVO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Brookfield New Zealand Ltd (Havelock North, New Zealand)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. september 2013 af Appellammeret ved EF-Sortsmyndigheden (sag A 004/2007) annulleres.
- EF-Sortsmyndigheden tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøgeren om en EF-sortsbeskyttelse: Schniga GmbH

Ansøgningen om EF-sortsbeskyttelse vedrører: Gala Schnitzer — ansøgning om EF-sortsbeskyttelse nr. EU 18759

Udvalget ved Sortsmyndighedens afgørelse: Opretholdt EF-sortsbeskyttelsen

Appellammerets afgørelse: Fandt klagen velbegrunder og annullerede den anfægtede afgørelse

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 61, stk. 1, litra b), artikel 55, stk. 4), artikel 59, stk. 3, og artikel 62 i Rådets forordning nr. 2100/94

Sag anlagt den 10. februar 2014 — Schniga mod CPVO — Elaris (Gala Schnitzer)

(Sag T-92/14)

(2014/C 151/28)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Schniga GmbH (Bolzano, Italien) (ved advokaterne G. Würtenberger og R. Kunze)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO)

Den anden part i sagen for appellammeret: Elaris SNC (Angers, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. september 2013 af appellammeret ved EF-Sortsmyndigheden i sag A 003/2007 annulleres.
- EF-Sortsmyndigheden tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om en EF-sortsbeskyttelse: Schniga GmbH

Den omhandlede EF-sortsbeskyttelse: Gala Schnitzer — EF-sortsbeskyttelse nr. EU 18759

Udvalget ved EF-Sortsmyndighedens afgørelse: Opretholdt EF-sortsbeskyttelsen

Appellammerets afgørelse: Klagen anset for velbegrunder og den påklagede afgørelse ophævet

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 61, stk. 1, litra b), artikel 55, stk. 4, artikel 59, stk. 3, og artikel 62 i Rådets forordning nr. 2100/94.

Appel iværksat den 17. februar 2014 af Europa-Kommissionen til prøvelse af Personalerettens dom af 11. december 2013 i sag F-130/11, Verile og Gjergji mod Kommissionen

(Sag T-104/14 P)

(2014/C 151/29)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved J. Currall, D. Martin og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Marco Verile (Cadrezzate, Italien) og Anduela Gjergji (Bruxelles, Belgien)

Appellantens påstande

- Ophævelse af Personalerettens dom af 11. december 2013 i sag F-130/11, Verile og Gjergji mod Kommissionen.
- Det fastslås, at hver part bærer sine egne omkostninger i appelsagen.
- Marco Verile og Anduela Gjergji tilpligtes at betale sagen omkostninger for Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender.

1. Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af begrebet bebyrdende retsakt derved, at Personaleretten fandt, at søgsmålet i første instans kunne antages til realitetsbehandling, idet den kvalificerede det forslag, som Kommissionen fremsatte over for de berørte vedrørende antallet af de pensionsgivende tjenesteår, der kunne godskrives i forbindelse med en overførsel af deres pensionsrettigheder i henhold til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, som en bebyrdende retsakt (vedrørende præmis 37-55 i den appellerede dom).
2. Det andet anbringende er, at Personaleretten ulovligt af egen drift fremsatte en ulovlighedsindsigelse vedrørende de almindelige gennemførelsesbestemmelser for overførslen af pensionsrettigheder, der blev vedtaget i 2011. Kommissionen har anført, at dette anbringende ikke udtrykkeligt var blevet rejst af sagsøgerne i første instans og desuden ikke havde været genstand for en kontradiktorisk debat mellem parterne (vedrørende præmis 72 og 73 i den appellerede dom).
3. Det tredje anbringende er, at Personaleretten har begået retlige fejl ved fortolkningen af artikel 11 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den europæiske Union og bestemmelserne vedrørende overførsel af pensionsrettigheder (vedrørende præmis 74-98, 106, 109 og 110 i den appellerede dom). Kommissionen har gjort gældende, at henset til, at begrebet »ajourført kapital« som omhandlet i artikel 11, stk. 2, i nævnte bilag VIII er forskellig fra begrebet »aktuarmæssig modværdi« som omhandlet i artikel 11, stk. 1, og defineret i artikel 8 i nævnte bilag VIII, har Personaleretten indskrænket sig til en fortolkning med udgangspunkt i ordlyden med henblik på at nå frem til konklusioner, der kan fremkalde store uligheder i behandlingen af de tjenestemænd, som har ansøgt om en overførsel »in« og de tjenestemænd, som har ansøgt om en overførsel »out« af deres pensionsrettigheder. Kommissionen har anført, at Personalerettens fortolkning er uforenelig såvel med de krav om økonomisk ligevægt, der gælder for Den Europæiske Unions pensionsordning, som med den ejendomsret, der tilkommer de tjenestemænd, der ansøger om en overførsel »in«.
4. Det fjerde anbringende er, at Personaleretten har begået retlige fejl ved at antage, at rettighederne for sagsøgerne i første instans vedrørende overførsel af deres pensionsrettigheder allerede var »fuldstændigt stiftede« på tidspunktet for ikrafttrædelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende overførsel af pensionsrettigheder, som blev vedtaget i 2011, for så vidt som det kun er den endelige afgørelse om godskrivning, som fastsætter de overførte pensionsrettigheder (vedrørende præmis 99-108 i den appellerede dom).

Sag anlagt den 17. februar 2014 — Cargill mod Rådet**(Sag T-117/14)**

(2014/C 151/30)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Cargill SACI (Buenos Aires, Argentina) (ved advokaterne J. Bellis og R. Luff)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 315, s. 2), annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende, hvorefter institutionerne har anlagt en åbenbar urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, da de fastslog, at der forelå en fordrejning af priserne på sojabønner og sojabønneolie, der begrundede anvendelsen af antidumpinggrundforordningens ⁽¹⁾ artikel 2, stk. 5, andet afsnit.
2. Andet anbringende, hvorefter antidumpinggrundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, som den fortolkes af institutionerne i den foreliggende sag, ikke kan anvendes på import fra et WTO-medlem, da den er uforenelig med WTO-antidumpingaftalen.
3. Tredje anbringende, hvorefter der ved skadesvurderingen ikke er blevet taget hensyn til faktorer, der bryder årsagssammenhængen mellem den angivelige skade og den angivelige dumpingimport, i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 7.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

Sag anlagt den 17. februar 2014 — LDC Argentina mod Rådet**(Sag T-118/14)**

(2014/C 151/31)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* LDC Argentina SA (Buenos Aires, Argentina) (ved advokaterne J. Bellis og R. Luff)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 315, s. 2) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at institutionerne har anlagt en åbenbar urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, da de fastslog, at der forelå en fordrejning af priserne på sojabønner og sojabønneolie, der begrundede en anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit ⁽¹⁾.
2. Andet anbringende om, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, som den er blevet fortolket af institutionerne i den foreliggende sag, ikke kan anvendes på import fra et WTO-medlem, da den er uforenelig med WTO-antidumpingaftalen.
3. Tredje anbringende om, at der ved skadesvurderingen ikke er blevet taget hensyn til faktorer, der bryder årsagssammenhængen mellem den angivelige skade og den angivelige dumpingimport, i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 7.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, S. 51).

Sag anlagt den 18. februar 2014 — Carbio mod Rådet

(Sag T-119/14)

(2014/C 151/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio) (Buenos Aires, Argentina) (ved advokat J. Bellis og R. Luff)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 315, s. 2) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet anført tre anbringender.

1. Første anbringende om, at institutionerne har anlagt en åbenbar urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, da de fastslog, at der forelå en fordrejning af priserne på sojabønner og sojabønneolie, der begrundede en anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit ⁽¹⁾.

2. Andet anbringende om, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, andet afsnit, som den er blevet fortolket af institutionerne i den foreliggende sag, ikke kan anvendes på import fra et WTO-medlem, da den er uforenelig med WTO-antidumpingaftalen.
3. Tredje anbringende om, at der ved skadesvurderingen ikke er blevet taget hensyn til faktorer, der bryder årsagssammenhængen mellem den angivelige skade og den angivelige dumpingimport, i strid med grundforordningens artikel 3, stk. 7.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, S. 51).

Sag anlagt den 21. februar 2014 — Daimler mod Kommissionen

(Sag T-128/14)

(2014/C 151/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Daimler AG (Stuttgart, Tyskland) (ved Rechtsanwältin C. Arhold, B. Schirmer og N. Wimmer,)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgers påstande

- Kommissionens afgørelse SG.B.5/MF/rc — sg.dsg1.b.5(2013) 3963453 — GESTDEM 2013/4643 af 13. december 2013, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøger har anfægtet Kommissionens afgørelse af sagsøgerens genfremsatte anmodning om aktindsigt i dokumenter vedrørende proceduren i henhold til artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF (¹), i forbindelse med, at Den Franske Republik nægter at godkende visse af sagsøgerens køretøjer.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Tilsidesættelse af retten til aktindsigt

- Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen fejlagtigt har nægtet adgang til aktindsigt i medfør af artikel 41, stk. 2, litra b) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren gør gældende, at den er umiddelbart og individuelt berørt af proceduren i henhold til artikel 29, i direktiv 2007/46/EF. Således har sagsøgeren ret til indsigt i de relevante akter, som en nødvendig forudsætning for, at den kan udøve sin grundlæggende ret til kontradiktion.

2. Tilsidesættelse af sagsøgerens rettigheder i medfør af Århus-konventionen (²)

- Sagsøgeren gør gældende, at der er sket en tilsidesættelse af Århus-konventionen i forbindelse med forordning (EF) nr. 1367/2006 (³). De dokumenter, som sagsøgeren har anmodet om aktindsigt i, omhandler miljøoplysninger. Et afslag med henvisning til beskyttelseshensyn i forbindelse med en igangværende undersøgelse, er af retlige såvel som faktiske årsager ikke begrundet, idet afslaget navnlig er i strid med bestemmelserne i Århus-konventionen.

3. Tilsidesættelse af retten til aktindsigt i medfør af artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, af artikel 15, stk. 3, TEUF og af forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽⁴⁾

— Sagsøgeren gør gældende, at den anfægtede afgørelse er i strid med artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001 og dermed artikel 15, stk. 3, TEUF og artikel 42 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet sagsøgeren har en ret til aktindsigt i de pågældende dokumenter, og idet der ikke foreligger udelukkelsesgrunde, der ville kunne begrunde afslaget.

— Herudover gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ikke har overholdt sin pligt til at foretage en individuel og konkret undersøgelse af de dokumenter, der blev anmodet om adgang til, og fejlagtigt har lagt en almen undtagelse til grund for sin afgørelse. Endvidere består der en tungtvejende offentlig interesse i de pågældende dokumenters udbredelse. Kommissionen har tilsidesat denne interesse i strid med de forpligtelser, der påhviler den. Kommission har undladt at foretage den afvejning, der er påkrævet i medfør af artikel 4 i forordning (EF) nr. 1049/2001, og har automatisk henvist til formålet om beskyttelse af undersøgelser.

4. Tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF og af artikel 41, stk. 2, litra c) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

— Sagsøgeren gør her gældende, at Kommissionen ikke har begrundet sin afgørelse tilstrækkeligt som omhandlet i artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 2, litra c) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5.9.2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (Rammedirektiv) (EUT L 263, s. 1).

⁽²⁾ Konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, undertegnet i Århus den 25. juni 1998.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43).

Sag anlagt den 19. februar 2014 — PT Wilmar Bioenergi Indonesia og PT Wilmar Nabati Indonesia mod Rådet

(Sag T-139/14)

(2014/C 151/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Kodya Dumai, Indonesien) og PT Wilmar Nabati Indonesia (Medan, Indonesien) (ved advokat P. Vander Schueren)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 315, s. 2) annulleres, for så vidt som der herved pålægges sagsøgerne en antidumpingtold.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført elleve anbringender.

1. Første anbringende om, at EU-institutionerne handlede i strid med grundforordningen ⁽¹⁾, idet omkostningerne ikke blev beregnet på grundlag af optegnelser ført af producenter/eksportører af det produkt, der blev undersøgt, og producenter, der var omfattet af undersøgelsen.
2. Andet anbringende om en tilsidesættelse af grundforordningen, idet den beregnede normale værdi omfattede omkostninger, der ikke var forbundet med produktion og salg af det omhandlede produkt.
3. Tredje anbringende om, at EU-Kommissionen handlede i strid med grundforordningen ved at inkludere omkostninger på grundlag af internationale referencepriser i stedet for omkostningerne i oprindelseslandet (Indonesien).
4. Fjerde anbringende om, at grundforordningen er blevet tilsidesat ved beregningen af den normale værdi i fravær af en særlig markedssituation for det omhandlede produkt.
5. Femte anbringende om, at grundforordningens artikel 2, stk. 5, er uanvendelig grundet manglende overensstemmelse med artikel 2.2.2, stk. 1, i WTO's antidumpingaftale, hvis artikel 2, stk. 5, tillader en undtagelse fra forpligtelsen til at anvende produktionsomkostningerne i oprindelseslandet ved beregningen af den normale værdi.
6. Sjette anbringende om, at Rådets forordning nr. 1194/2013 er behæftet med et åbenbart urigtigt retligt og faktisk skøn, idet den faktiske pris, der betales af biodieselproducenterne for rå palmeolie (»CPO«) ikke reguleres af regeringen, således at den faktiske pris kan forkastes.
7. Syvende anbringende om, at Rådets forordning nr. 1194/2013 tilsidesætter grundforordningen ved ikke behørigt at tage hensyn til forskelle, der påvirker prisernes sammenlignelighed, idet der ikke blev foretaget en fair sammenligning af den normale værdi og eksportprisen.
8. Ottende anbringende om, at der blev foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved anvendelsen af omkostningsjusteringen, som anvendte en forkert råvare i sagsøgernes tilfælde.
9. Niende anbringende om, at Rådets forordning nr. 1194/2013 er behæftet med et åbenbart urigtigt skøn, idet udgiften til CPO fra forbundne CPO-producenter blev justeret uden undersøgelse for ikke at være på armslængde, udelukkende på basis af eksportskattens angivelige påvirkning af CPO-priserne.
10. Tiende anbringende om, at Rådets forordning nr. 1194/2013 bygger på et åbenbart urigtigt skøn, idet (i) anvendelsen af den hjemlige fortjenstmargen for salg af produkter, der udgør en del af den samme generelle kategori som biodiesel, afvises med den begrundelse, at disse salg ikke blev foretaget i normal handel, og (ii) rimeligheden af en fortjenstmargen bedømmes på grundlag af en lang rentesats i stedet for korte eller mellemlange rentesatser for lån.
11. Ellevte anbringende om, at Rådets forordning nr. 1194/2013 bygger på et åbenbart urigtigt skøn, idet fastsættelsen af en rimelig fortjenstmargen afvises på grundlag af den påstand, at anvendelsen af kapitalafkast ved denne fastsættelse er irrelevant for handelsvirksomheder, fordi de er servicevirksomheder uden betydelige kapitalinvesteringer, hvilket fejlagtigt fornægter, at handelsvirksomheder har behov for driftskapital for at kunne udøve deres handelsaktiviteter.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51), herefter grundforordningen.

Sag anlagt den 17. marts 2014 — Ferring mod KHIM — Kora Corporation (Koragel)**(Sag T-169/14)**

(2014/C 151/35)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Ferring BV (Hoofddorp, Nederlandene) (ved advokat A. Thünken)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Kora Corporation Ltd (Swords, Irland)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet den 13. januar 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 721/2013-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og Kora Corporation Ltd, såfremt sidstnævnte intervenserer, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Ansøger om EF-varemærket:* Kora Corporation Ltd*Det omhandlede EF-varemærke:* Ordmærket »Koragel« for varer i klasse 5 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 490 027*Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* Ferring BV*Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:* Ordmærket »CHORAGON« for varer i klasse 5 — EF-varemærkereгистрация nr. 8 695 314*Indsigelsesafdelingens afgørelse:* Indsigelsen ikke taget til følge*Appelkammerets afgørelse:* Afslag på klagen*Søgsmålsgrunde:* Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).**Sag anlagt den 20. marts 2014 — Léon Van Parys mod Kommissionen****(Sag T-171/14)**

(2014/C 151/36)

*Processprog: nederlandsk***Parter***Sagsøger:* Firma Léon Van Parys NV (Antwerpen, Belgien) (ved advokaterne P. Vlaemminck, B. Van Vooren og R. Verbeke)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Kommissionens skrivelse af 24. januar 2014 til sagsøgeren om, at tidsfristen for behandlingen af sagen i henhold til artikel 907 i forordning (EØF) nr. 2454/93 var blevet udsat, annulleres.

- Det fastslås, at artikel 909 forordning (EØF) nr. 2454/93 i fuldt omfang finder anvendelse til sagsøgerens fordel efter Rettens dom af 19. marts 2013 i sag T-324/10 (Ref: REM/REC 07/07).
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 907 og 909 i forordning nr. 2454/93⁽¹⁾ og af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig chartrets artikel 41 om retten til god forvaltning.
 - Ved Rettens dom af 19. marts 2013 i sag T-324/10, Firma Léon Van Parys mod Kommissionen, blev Kommissionens afgørelse C(2010) 2858 annulleret med tilbagevirkende kraft. Den ni måneders tidsfrist for at behandle sagen var allerede udløbet, og Kommissionen var derfor ikke længere i stand til at træffe afgørelse om ansøgningen om fritagelse.
 - Kommissionen har i hvert fald overtrådt sine beføjelser, for så vidt som dens handlinger går videre end det, der kræves for at bringe dens — delvist annullerede — afgørelse i overensstemmelse med Rettens dom af 19. marts 2013 i sag T-324/10. Kommissionen har dermed tilsidesat artikel 266, stk. 1, TEUF vedrørende sin pligt til at træffe foranstaltninger for at opfylde Domstolens domme.
2. Andet anbringende vedrørende en tilsidesættelse af artikel 907 i forordning nr. 2454/93 og af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder navnlig artikel 41 om retten til god forvaltning, idet Kommissionen uretmæssigt har benyttet sig af muligheden for at indhente oplysninger i henhold til artikel 907 i forordning nr. 2454/93 for at udelukke eller i det mindste for at forsinke enhver fremtidig anvendelse af artikel 909 i forordning nr. 2454/93.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/93 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

Sag anlagt den 20. marts 2014 — Nürburgringmod KHIM — Biedermann (Nordschleife)

(Sag T-181/4)

(2014/C 151/37)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Nürburgring GmbH (Nürburg, Tyskland) (ved advokaterne M. Viefhues og C. Giersdorf)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Lutz Biedermann (Villingen-Schwenningen, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. januar 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 163/2013-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og eventuelle procesdeltagere tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Nürburgring GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Nordschleife« for varer og tjenesteydelser i klasse 2-4, 6, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 21, 22, 24-30, 32-34, 39, 41 og 43 — EF-varemærkeansøgning nr. 7 379 399

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Lutz Biedermann

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »Management by Nordschleife« for varer og tjenesteydelser i klasse 6, 9, 16, 25, 28 og 41

Indsigelsesaftdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. marts 2014 — Sonova Holding mod KHIM — Flex

(Sag T-187/14)

(2014/C 151/38)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sonova Holding AG (Stäfa, Schweiz) (ved solicitor C. Hawkes)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 12. december 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 357/2013-2) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Flex« for varer i klasse 10 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 866 887

Undersøgerens afgørelse: Fandt, at det ansøgte varemærke ikke kan registreres

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b), og c), samt artikel 7, stk. 2.

Sag anlagt den 20. marts 2014 — Grundig Multimedia mod KHIM (GentleCare)

(Sag T-188/14)

(2014/C 151/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Schweiz) (ved advokaterne M. Neuner og S. Walter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 24. januar 2014 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 739/2013-5) ophæves.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »GentleCare« for varer i klasse 7 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 102 522

Undersøgerens afgørelse: Delvist afslag på varemærkeansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 2.

Sag anlagt den 21. marts 2014 — Lubrizol France mod Rådet

(Sag T-191/14)

(2014/C 151/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lubrizol France SAS (Rouen, Frankrig) (ved solicitor R. MacLean og barrister B. Hartnett)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Artikel 1 og 4 i Rådets forordning (EU) nr. 1387/2013 ⁽¹⁾ af 17. december 2013 om suspension af den fælles toldtarifs autonome toldsats for visse landbrugs- og industriprodukter og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1344/2011 annulleres, for så vidt som de tilsidesætter sagsøgerens ret til erhvervelse af tre toldsuspensioner i henhold til de tidligere TARIC-koder 2918 2900.80, 3811 2900.10 og 3811 9000.30, under henvisning til, at den indeholder åbenbare retlige og faktiske fejl og blev vedtaget under overtrædelse af væsentlige formforskrifter og sikkerhedskrav.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte begik åbenbare retlige og faktiske fejl ved at fastslå, at de gældende krav var opfyldt for at bringe de tre autonome toldsuspensioner til ophør ved at undlade at foretage en korrekt undersøgelse af, om der foreligger tilstrækkelige mængder af lignende eller substituerbare mængder af produkter fremstillet i Den Europæiske Union samt kriteriet om identiske eller ækvivalente varer eller erstatningsvarer.

2. Andet anbringende om, at sagsøgte tilsidesatte proceduremæssige formforskrifter og sikkerhedskrav, som er indført for at sikre, at de proceduremæssige regler, som kræver, at de virksomheder, der er imod proceduren, svarer i rette tid, og for at forhindre, at vildledende og unøjagtige oplysninger i bliver fremført som indsigelser mod at fortsætte den autonome toldsuspension, anvendes og implementeres korrekt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1387/2013 af 17.12.2013 om suspension af den fælles toldtarifs autonome toldsætser for visse landbrugs- og industriprodukter og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1344/2011 (EUT L 354, s. 201).

Sag anlagt den 21. marts 2014 — Cristiano di Thiene mod KHIM — Nautica Apparel (AERONAUTICA)

(Sag T-193/14)

(2014/C 151/41)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Cristiano di Thiene SpA (Thiene, Italien) (ved advokaterne F. Fischetti og F. Celluprica)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nautica Apparel, Inc. (New York, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 10. januar 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 96/2013-4) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Cristiano di Thiene SpA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »AERONAUTICA« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 18, 20, 25, 35, 42 og 43 — EF-varemærkeansøgning nr. 7 508 237

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Nautica Apparel, Inc.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Flere ældre EF-varemærkeregistreringer og varemærkeregistreringer i Det Forenede Kongerige af ordmærkerne »NAUTICA« og »NAUTICA BLUE« for varer og tjenesteydelser i klasse 8, 9, 18, 20, 25, 27 og 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 20. marts 2014 — Bristol Global mod KHIM — Bridgestone (AEROSTONE)**(Sag T-194/14)**

(2014/C 151/42)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Bristol Global Co. Ltd (Birmingham, Det Forenede Kongerige) (ved advokat F. Bozhinova)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bridgestone Corp. (Tokyo, Japan)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 12. december 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 916/2013-2) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Bristol Global Co. Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »AEROSTONE«, for varer i klasse 12 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 066 736

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Bridgestone Corp.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkere registrering af ordmærkerne »STONE« for varer i klasse 12, 28, 35 og 37 og »BRIDGESTONE« for varer i klasse 12; vitterligt kendt varemærke og ikke-registreret tegn, der indeholder ordbestanddelen »BRIDGESTONE«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 8, stk. 4, og artikel 8, stk. 5.

Sag anlagt den 24. marts 2014 — Swedish Match North Europe mod KHIM — Skruf Snus (pakker med mundsnustobak)**(Sag T-196/14)**

(2014/C 151/43)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Swedish Match North Europe AB (Stockholm, Sverige) (ved advokaterne H. Wistam og L. Holm)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Skruf Snus AB (Stockholm, Sverige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. december 2013 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (KHIM) (sag R 1803/2012-3) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-design, der begæres erklæret ugyldigt: Et design for produktet »snustobakpakker« — registrering nr. 1265805-0010

Indehaver af EF-designet: Skruf Snus AB

Indgiveren af begæringen om, at EF-designet erklæres ugyldigt: Swedish Match North Europe AB

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Det blev gjort gældende, at designet ikke har individuel karakter

Ugyldighedsafdelingens afgørelse: Ugyldighedsbegæringen vedrørende det anfægtede EF-design blev taget til følge

Appellkammerets afgørelse: Den påklagede afgørelse blev ophævet og ugyldighedsbegæringen blev forkastet

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 6.

Sag anlagt den 31. marts 2014 — Bopp mod KHIM (gengivelse af en ottekantet grøn ramme)

(Sag T-209/14)

(2014/C 151/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Carsten Bopp (Glashütten, Tyskland) (ved advokat C. Russ)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 9. januar 2014 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 1276/2013-1) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der gengiver en ottekantet grøn ramme, for tjenesteydelser i klasse 35 — ansøgning nr. 8 248 965

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 65, stk. 6, i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Rettens kendelse af 25. marts 2014 — Nederlandene mod Kommissionen**(Sag T-542/13) ⁽¹⁾**

(2014/C 151/45)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA